

[Alfred Jensen.]

princippet derved, at der gives den samme Rente over det hele. Jeg sagde udtrykkeligt i mine Slutord, at jeg mener, at Dæknings-spørgsmaalet fortsat skal ordnes, som det er fastlagt i Loven, nemlig for Invalidereentenens Vedkommende til Dels ved Præmiebetaling, for Aldersrentens Vedkommende derved, at det offentlige betaler. Ved Genneførelsen af Forbedringer af Aldersrentenydernes og Invalidereentenydernes Forhold bør det være dem, der har Raad til at betale, der kommer til at betale, men vi bør ikke paalægge de forsikrede yderligere Byrder.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: For at der ingen Misforstaaelse skal foreligge med Hensyn til det ærede Medlems Forslag om en ensartet Rente over hele Landet under alle Forhold, maa jeg sige, at det er jeg ikke Tilhænger af. Naar man har en Graduering af Renten, en Graduering, som jo for Resten gaar igen i de forskellige Lønningstlovene, saa har man ikke denne Graduering for at skabe forskelligartede Forhold, men saa har man den — saaledes har jeg opfattet det — for saa vidt gørigt at give ensartede Levevilkaar, enten Folk bor i Byen eller paa Landet, og saa vidt jeg husker fra de Revisioner, vi har haft, ligger der et ret omfattende statistisk Materiale til Grund derfor. Dette med et Pennestrøg at afskaffe Gradueringen, kan godt føre til ulige Forhold, som man maaske ikke engang har tilsigtet fra kommunistisk Side. Jeg finder det derfor rigtigt, at det bliver sagt, at vort Parti ikke vil fravige Gradueringen; vi kan derimod forhandle om, hvor stor Gradueringen skal være i de forskellige Tilfælde, enten det drejer sig om Mand eller Kvinde, enten den paagældende lever i By eller paa Landet og under Hensyn til de forskelligartede Forhold, der i øvrigt kan gøre sig gældende.

Den højtærede Socialminister kørte frem med en rent talmæssig Opstilling om, hvor meget Renten var i Gennemsnit i det Aar og i det Aar. Det er naturligvis rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, at hvis man vil have et reelt Grundlag, maa man tage Hensyn til de forskellige Leveomkostninger; selve Rentens Størrelse er ikke bestemmende, Spørgsmaalet maa altid ses i Relation til den Købeevne, Pengene har over for de Livsforhold, der er Brug

for, og som skal betales med disse smaa Indkomster. Det er vor Opfattelse, at den Rente, der fandtes under Venstres Regering, i Perioden 1926—1929, havde en stor Købekraft.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Villumsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om det danske Folks Ligeret til Grundværdierne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2705; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 340).

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Under Behandlingen af dette Lovforslag foretages ogsaa den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2719; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 348).

Sagerne sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): Det var i 1928, at Retsforbundet første Gang her i Tinget forelagde et Lovforslag til nærmere Udformning af Partiets Grundskyldsprogram. Lovforslaget blev imidlertid hurtigt forladt, og i 1930 forelagde man Forslag Nr. 2 udarbejdet paa et nyt Grundlag. Men ogsaa denne Plan blev skrinlagt, og i Samlingen 1935-36 fremkom der et tredie Forslag, som var helt forskelligt fra de to tidligere. I forrige Rigsdagssamling blev der derefter fremsat to Forslag, henholdsvis om Ligeret til Grundværdierne og om Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld, der tilsammen nærmest maa